

94) *II. P. 2. Udgifter i Anledning af Loven af 1. April 1896 om Maskinpasning m. m.* Ved Samraad er forhandlet om et Certifikat til en Fyrbøder i Odense.

95) *III. G. Vederlag til Lægds mændene.* Ved Samraad er forhandlet om Reglerne for Bevillingens Fordeling.

96) *IV. C. Sindssygeanstalterne.* Svarskrivelse:

Justitsministeriet. København, den 7. December 1908.

I Anledning af det ærede Udvalgs Skrivelse af 14. f. M. skal jeg herved meddele, at i Tiden fra 1. December 1906 til 30. November 1907 er Optagelse paa Statens Sindssygeanstalter søgt af 899 Patienter, af hvilke 319 have maattet afvises paa Grund af Pladsmangel, og at i Tiden fra 1. December f. A. til 30. November d. A. er Optagelse søgt af 812, af hvilke 316 have maattet afvises af den nævnte Grund.

SVEND HØGSBRO.

Til Folketingets Finansudvalg.

Rentzmann.

97) *IV. C. 1. a. Sindssygeanstalterne. Lønninger, Pensioner og Understøttelser.* Skrivelse fra Justitsministeren:

Justitsministeriet. København, den 2. November 1908.

I et hertil indgivet Andragende har Enkefru Jensigne Østerriis, født Pedersen, Enke efter 2den Reservelæge ved Sindssygeanstalten i Viborg, A. Th. Østerriis anholdt om, at der maa tilstaa hende en aarlig Understøttelse af Staten.

Reservelæge Østerriis, der var født 1869, var i Aarene 1897—99 Kandidat og i 1902—03 2den Reservelæge ved Sindssygeanstalten ved Aarhus, og efter i Mellemtiden at have praktiseret som Læge ansattes han den 1. November 1905 som 2den Reservelæge ved Sindssygeanstalten i Viborg, i hvilken Stilling han forblev til sin den 8. Maj d. A. indtrufne Død. Dødsarsagen var Lungetuberkulose, og Sygdommen har smittet hans Enke og deres, medens han levede, fødte Barn, sandsynligvis tillige et efter hans Død født Barn.

Den af Østerriis beklædte Stilling som Reservelæge er ikke forbunden med Pensionsret, og selv om den havde været det, havde Østerriis ikke ved sin Død været ansat i et efter de almindelige Regler, jfr. Lov af 19. April 1907 Nr. 82, pensionsgivende Tidsrum. Direktionen for Sindssygeanstalten i Viborg har imidlertid fremhævet, at Reservelæge Østerriis' Arbejde paa Grund af hans Pligt-troskab og ualmindelige Interesse for Sindssygevæsenet var meget værdifuldt for Anstalten, og saavel under Hensyn hertil som til den foreliggende ulykkelige Situation for hans Enke — Østerriis efterlod sig kun et lille Indbo og 500 Kr. i kontante Penge — maa Justitsministeriet finde det forsvarligt, at der tilstaa Enken, saa længe hun ikke maatte indgaa nyt Ægteskab, en aarlig Understøttelse af Staten, hvilken, da hendes Mands Gage forinden en ved Finanslov for Finansaaret 1908—09 bevilget Lønforhøjelse androg ca. 2,500 Kr. aarlig, passende fin-